

آموختانه، یادگاری از تاریخی کهن

آموختانه، خانه رفتگان است، عکاسخانه و تماشاخانه بزرگی در آن وجود دارد که عکس‌هایی از چهل-پنجاه سال پیش...

صفحه ۲

قزوین

کاسپین

سوگند به قلم و آنچه می نویسمند

دوهفته نامه سیاسی و اجتماعی

سال اول- شماره ششم- نیمه اول آذرماه ماه ۱۳۹۵- ۱۲ صفحه- ۱۰۰۰ تومان

کافی شاپ ها تهدید یا فرصت؟

این گزارش را در صفحه ۶ بخوانید

وجود چند میز و صندلی چوبی، فضایی با طراحی شیک و مدرن، به گوش رسیدن صدای موزیکی آرام، معطر بودن فضا به عطر نوشیدنی‌ها...

سعید شاهرخی معاون سیاسی امنیتی استاندار شد

دومینوی دیپلماسی در ساختمان استانداری

رئیس کانون فرهنگی مساجد قزوین:

مساجد نیازمند یک انقلاب در درون خود هستند

بختیار صادقی رئیس اداره منابع طبیعی و آبخیزداری شهرستان قزوین گفت: ۵۰هکتار از اراضی ملی شبیدار روستای فطر به زیر کشت گونه های دارویی و صنعتی رفت. در راستای اجرای پروژه جنگلکاری مشارکتی در سطح روستاهای شهرستان قزوین و بخشهای تابعه...

رئیس اداره منابع طبیعی قزوین:

کشت گونه های دارویی و صنعتی در قزوین

۱۱

این ورزش از نظر مالی ضعیف است و باید به آن بیشتر نگاه شود. شطرنج به ظاهر ورزشی است که تنها به یک تخته و یک سری مهره و دو نفر بازیکن نیاز دارد ولی در اصل برای اینکه بتوان این ورزش را هرچه بهتر یاد گرفت باید مبانی آن را یک استاد شطرنج به بازیکن آن یاد بدهد که متأسفانه قزوین یک استاد شطرنج هم ندارد. در فدراسیون جهانی شطرنج اساتید...

جوانی، قهرمان شطرنج:

قزوین یک استاد شطرنج هم ندارد

۹

نگاه

سرمایه گذاری ۱۲۰ میلیارد تومانی بخش خصوصی در آبگرم

محمدحسینی، شهردار آبگرم گفت: این شهر به خودی خود یک برند است و با مانورهای خوبی که در حوزه شناساندن این شهر انجام شده، توانستیم نظر سرمایه گذاران...

۱۲

آکوجان، پیشنهادی برای گردشگری

چشم‌اندازهای طبیعی پیرامون روستای آکوجان، با مناظر دل‌انگیز و همچنین سرسبزی مراتع به ویژه در بهار و تابستان از مهم‌ترین جاذبه‌های طبیعی این روستا به شمار می‌آید.

۵

سر مربی قزوینی تیم ملی تکواندو بهترین مربی جهان شد

تیم ملی دختران ایران در یازدهمین دوره مسابقات تکواندوی نوجوانان جهان با ۵۰ امتیاز برای نخستین بار بر سکوی قهرمانی جهان ایستاد و در پایان این رقابت‌ها فاطمه صفرپور به عنوان بهترین مربی در بخش زنان انتخاب شد.

۸

«کاسپین» گزارش می دهد

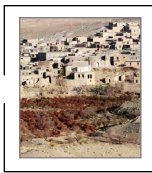
یلدای شور و شیرین قزوینی ها

هندوانه قرمز و خنک، انارهای دانه شده، سینی پر از میوه‌های تازه، ظرفی مالامال از آجیل‌های شور و شیرین، کتاب فالنامه حافظ یا شاهنامه فردوسی و در آخر تعداد زیادی از افراد که با سنین مختلف از پیر گرفته تا کودک در یک خانه دور هم جمع شده‌اند. شب یلدا یا همان شب چله یکی از آیین‌های بسیار کهن و قدیمی است که ایرانیان با وجود تمام تغییراتی که در اجتماع، فرهنگ و آیین های خود دیده‌اند تا به امروز موفق شده‌اند که این آیین کهن و باستانی را به خوبی حفظ کنند. گذر زمان تغییرات بسیاری را در برگزاری این آیین به وجود آورده است...

۱۱

روستایی عجیب در قزوین، مردمانی با زبان ایتالیایی و شبیه گلادیاتور

روستای زرگر در ۱۰۰ کیلومتری غرب تهران واقع شده است. روستایی عجیب با زبان لاتین و مردمانی مثل گلادیاتور که مردم عاشق ایران را در خود جای داده است.

آموختخانه، یادگاری از تاریخی کهن

مصاحبه: پوپا فلاحی

آموختخانه، مجموعه ای تاریخی و فرهنگی در روستای میلک در منطقه الموت غربی است که با تلاش یوسف علیخانی، نویسنده، برای رسیدن به آرامش و قدردانی از فرهنگی که در آن بالیده و داستان هایش بر مبنای این فرهنگ و این مردم، رخ نموده، بنا شده است.

گفتگوی خبرنگار نشریه کاسپین با یوسف علیخانی، مبتکر آموختخانه را در ادامه می خوانید.

نمایش گذاشته شده است. همچنین آرشبو غنی کتاب در چند بخش مختلف در آموختخانه وجود دارد. این کتابها درباره الموت، دیلمستان، البرز، گیلان، مازندران و بعد سراسر کشور مانند ترکها، کردها، بختیاریها، بندریها و مشهدیها و هرجایی که فکرش را بکنید، وجود دارد. آداب و رسوم مردم تکیه و باور من بوده است.

وسایل و آثار قدیمی موزه چگونه تهیه شده است؟

بخشی از این وسایل را در ۲۰ سال گذشته خود من جمع کردم. ۱۰ تا ۱۵ درصد وسایل اهدایی مردم میلک و ورگیل است. باقی وسایل را از شهرهای مختلف ایران مثل شیراز، همدان، رشت، ساری، تبریز، مهاباد خریده ام

استقبال مردم از این موزه تا به امروز چقدر بوده است؟

قدم برداریم. رویکرد مردم در تمامی زیر و بم زندگی است و آموختخانه نشانه ای است برای آنچه از آن ها باقی مانده است.

کلنگ این بنا کی زده شده است؟

کلنگ اولیه آموختخانه چهار سال پیش زده شد و برادرم منصور علیخانی، معماری ساختمان را برعهده داشت. نجاری بخشهای مختلف آن را نیز برادر دیگرم محسن علیخانی انجام داده، همچنین هماهنگیهای دیگر کارها را آن یکی برادرم حمید علیخانی پیگیری کرد. مردم میلک از آغاز با راهاندازی آموختخانه همراهی کردند و بعدها اهداییهایی از کرمان، لرستان، تبریز، قشم و کرمانشاه به آموختخانه رسید.

برای ساخت بنا از کمک های دولتی استفاده کردید؟

از روز اول قسم خوردم که هرگز ریالی از هیچ

جرقه تأسیس این موزه کی در ذهن شما زده شد؟

آموختخانه، موزه نیست و خانه مردم است و بنا نهادن خانه مردم نیاز به جرقه ندارد. انجام اش ناشی از جنون و دیوانگی در وجود آدمی است که زندگی عادی را رها کرده و به زادگاهش برگشته. امروزه مردم به داشتن مدرن ترین موبایل، ماشین شاسی بلند، خانه چند طبقهشان در شهر می نازند و قاعدتا بنا نهادن جایی مثل آموختخانه برای شان خنده دار است. آموختخانه نگاهی به گذشته می اندازد. در بین میلیکیها و الموتیها شادیها، جشنها و غمهای زیادی وجود داشته که در اینجا آن ها یادآوری می شوند. در روستاهایی مثل میلک که کمتر دستخوش شهرگرایی و مصرف گرایی شده اند مردم بیشتر به ریشهها وصل هستند.

در گذشته مردم از همان گندمی که می کاشتند برای خود نان تهیه می کردند اما الان کمتر می بینم که مردم نان بپزند و نان مردم از آردهای وارداتی دیگر کشورها تأمین می شود و همینها باعث می شود که به یک بن بست و نابودی برسیم و اینجاست که باید به گذشته برگردیم تا ببینیم کجا و چه بودیم. اهل شعارهای بزرگ نیستم، آدم گامهای کوچکم و امیدوارم که به نتیجه برسم. تا دوم ابتدایی در روستای میلک بودم و سال ۶۲ از این روستا به قزوین آمدم و سال ۷۲ نیز قزوین را ترک کردم و به تهران رفتم. الان، زن، بچه و تمام علاقم در تهران است اما ریشه من در میلک است.

چرا آموختخانه؟

مردم منطقه ما یعنی دیلمستان بزرگ از پای کوه دماوند شروع می شود و تا رودبار قصران، طالقان، الموت غربی و شرقی، رودبار زیتون، اشکورات و تنکابن ادامه می یابد. در طول تاریخ به زبان مردم ما دیلمی گفته اند که گاهی به اشتباه تاتی گفته می شود، تات یعنی زبان نفهم. زمانی که ترکها از این منطقه عبور می کردند وقتی دیدند مردم زبان شان را نمی فهمند گفتند که اینها تات هستند. همانطور که عربها به ما ایرانیها عجم می گویند یعنی کسی که زبان عربی نمی داند. این منطقه نشیمن گاه مردان فکر و اندیشه است. در زبان دیلمی پیاموته و نیاموته به معنای آموخته و نیاموخته است. آموختخانه بر وزن مکتب خانه یعنی خانه آموختن است که از این اسم می توان چند برداشت کرد. یکی از برداشتها این است که یعنی آموزش ببینم که زندگی گذشتگان چگونه بوده است و این باعث می شود که راحت تر در زندگی امروزی

روستا کردی

آکوجان، پیشنهادی برای گردشگری

مهرداد حسینی پور

روستای آکوجان از توابع بخش رودبار الموت غربی در استان قزوین، با مختصات جغرافیایی ۵۰ درجه و ۸ دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۳۸ دقیقه عرض شمالی، در ۲۰ کیلومتری شمال غربی شهر رازمیان قرار دارد.

ارتفاع این روستا از سطح دریا ۱۵۵۰ متر است و اقلیمی سرد و کوهستانی دارد. آب و هوای آن در بهار و تابستان معتدل و دلپذیر و در زمستان سرد است. آکوجان یکی از روستاهای قدیمی استان قزوین بوده و از پرجمعیت ترین روستاهای الموت است. قدمت سفالینه های به دست آمده در اطراف روستا، به دوره ساسانیان می رسد. در گذشته های دور روستا در قلمرو جنبش و حکومت اسماعیلیان (پروان حسن صباح) بوده است و سابقه تاریخی طولانی دارد. مردم روستای آکوجان به زبان گیلکی و با گویش محلی سخن می گویند. محصولات سردرختی این روستا مشتمل بر فندق، گردو و زغال اخته است. آب مورد نیاز باغات روستا از چشمه تأمین می شود. دامداری نیز در روستا رواج دارد و تولید گوشت قرمز و انواع فرآورده های لبنی از مهم ترین محصولات دامی روستا به حساب می آید. گروهی از مردم روستا نیز در بخش خدمات و کارگری

اشتغال دارند و در شهرهای اطراف به فعالیت های ساختمانی می پردازند. روستای آکوجان در یک ناحیه دره ای استقرار یافته و بافت مسکونی متراکم دارد. معماری روستا پلکانی بوده و بیشتر خانه ها خشتی و گلی هستند. دیوار خانه ها به دلیل جلوگیری از سرما و پرودت هوا ضخیم و پنجره آن ها کوچک است. اغلب خانه ها رو به جنوب ساخته شده اند و خانه های روستاییان تحت تاثیر نوع معیشت و فعالیت افراد شکل گرفته است. حیاط، اتاق، آشپزخانه، سرویس بهداشتی، انبار علفه و طولیه از جمله فضاهایی است که در اکثر خانه های روستا وجود دارد. مصالح عمده به کار رفته در ساخت خانه ها شامل لاشه سنگ، خشت، آجر، گل، ملاط گچ و امثال آن است.. روستای آکوجان در دره ای خوش منظر و خوش آب و هوا استقرار یافته است. پیرامون روستا را کوه های سربه فلک کشیده و دره های سرسبز فرا گرفته اند. باغات انبوه فندق، گردو و زغال اخته و جریان رودهای روان که از کوه های اطراف سرچشمه می گیرند، جلوه دلپذیری به قلمرو و چشم اندازهای این روستای کوهستانی بخشیده است.

چشم اندازهای طبیعی پیرامون روستا با مناظر دل انگیز و همچنین سرسبزی مراتع به ویژه در بهار و تابستان از مهم ترین جاذبه های طبیعی روستای آکوجان به شمار می آید. در اراضی این روستا درختان سرو کوهی، تنگتر و زالزالک و گیاهان متنوعی مانند چای کوهی، گل گاوزبان، خاکشیر، گل ختمی، گل بنفشه و گون می رویند که غالباً خاصیت دارویی دارند و در صنعت نیز مورد استفاده قرار می گیرند.

در چند کیلومتری روستای آکوجان سرچشمه خارود قرار دارد که این چشمه به جهت زیبایی بصری فوق العاده ای که دارد، سالانه گردشگران زیادی را جذب می کند.

از دیگر جاذبه های طبیعی روستای آکوجان تنوع جانوری و حیات وحش آن است. دره ها و کوه های پیرامون روستا زیستگاه انواع جانوران و پرندگان مانند شغال، گرگ، روباه، خرگوش، بز کوهی، گراز، خرس، پلنگ و کبک است. غار حاجت خانه در شمال روستای آکوجان قرار دارد. از این غار ظروف سفالی و سکه های قدیمی کشف شده است و این غار واجد ارزش های تاریخی و باستانی است.

مردم روستای آکوجان همانند سایر ایرانیان در اعیاد بزرگ ملی و مذهبی مانند نوروز، فطر، قربان و میلاد پیامبر (ص)، جشن و شادی برگزار می کنند و در ایام عزاداری ائمه (ع) به ویژه در ماه های محرم و صفر به سوگواری می پردازند. از مراسم جالب توجه و دیدنی این روستا می توان به مراسم عروسی با آداب و سنن محلی اشاره کرد. یکی از رسم های جالب در روستای آکوجان، جشن فندق چین است. هر سال با فرا رسیدن فصل برداشت فندق از باغات روستا، مردم پس از آیین شکرگزاری، فندق چینی را آغاز می کنند. در گذشته پیش از چیدن فندق مراسم ویژه ای با نواختن دهل و سرنا و انجام بازی ها و ورزش های محلی کشتی و سوارکاری برگزار می شده است. روستای آکوجان با داشتن ظرفیت های بکر یکی از روستاهای پر جاذبه استان به شمار می آید و با داشتن مردمانی مهمان نواز، بهترین مقصد برای گردشگران است.

آموختخانه نیاز به استقبال گسترده ندارد. اینجا یک مرکز دولتی نیست که قرار باشد بیلان کاری بدهد. **درب آموختخانه چه روزهایی در سال برای بازدید مردم باز است؟** فقط روزهایی که خودم هستم.

حرف پایانی؟

خوشحالم آموختخانه باعث شد جاده ی میلک، آسفالت شود. آرزوی بعدی ام این است که به مردم آب برسد.

جای دولتی برای آموختخانه نگیرم و تا این لحظه تمام مخارجش برعهده ی خودم بوده **این موزه صرفا به معرفی روستای میلک می پردازد یا تبلور فرهنگ و آیین منطقه الموت است؟**

زندگی مردم در هرجایی دیگری از جهان که باشد چنین است. آموختخانه، خانه رفتگان است، عکاسخانه و تماشاخانه بزرگی در آن وجود دارد که عکس هایی از چهل-پنجاه سال پیش به